

איך אפשר עוד? ואיך אחרת?

חווית ההצלחה הזו קשורה אמנם לשיעורי מתמטיקה בכיתת י' מחוננים. עם זאת, ברור לי שהבסיס לרעיון שכל כך הצליח, אינו ספציפי לגיל, או להוראת מתמטיקה ויכול לתרום לכולם- לתלמידים מצטיינים וגם מצטיינים פחות. בנוסף, הרעיון תרם לי מקצועית- הן להוראת המתמטיקה והן להצלחה בניהול הלמידה בכיתה.

זה התחיל כשבדקתי מבחן וגיליתי, כי לחלק מהשאלות הוצע מגוון פתרונות וגישות עשיר במיוחד. החלטתי להקדיש את שיעור החזרת המבחן להצגת מגוון הרעיונות השונים אותם שכפלתי לכל התלמידים- "הפתרון של רוני... הפתרון של קרן..."

ההתעניינות, הסקרנות והפרגון ההדדי שהתפתחו מהשיח הזה הדהים אותי. מאותו יום הלך והתפתח דגש מיוחד לכוון זה של -איך אפשר עוד? ואיך אחרת? ברור שלא היה גבול ליצירתיות שגילו, בהיותם הרבה פחות מקובעים ל "דרך הפתרון" המוכרת והקונבנציונלית. תלמידים החלו להתאמץ ולחפש אלטרנטיבות. התהליך יצר עניין, קידם את הלמידה, העמיק אותה וגם יצר אוירה ייחודית של תחרות חיובית, לא האחד כנגד האחר אלא ניסיון ואתגר משותף כלל כתתי למציאת עוד גישות. האווירה הפתוחה של כבוד הדדי איפשרה העזה וניסיונות מעניינים שלא צלחו. יכולתי גם להביא לקדמת הבמה תלמידים פחות מתבלטים ולתת להם הזדמנות והוקרה.

מסרים שהוטמעו –

- ישנן דרכים רבות להתייחס לבעיות ולפתור אותן.

- ביחד נשיג יותר תוך ניצול השוני ביינו, הכישורים הייחודיים של כל אחד ומגוון הרעיונות.

מורים רבים חששו ללמד בכיתה זו. כיתות מחוננים הן לעיתים מעוז יוהרה ותחרותיות. הגישה שבאה לביטוי בתיאורים שהבאתי יצרה שיעורים חווייתיים ובלתי נשכחים, בלימוד עצמו ובחברותא.